

i 2005-udvalget om den fremtidige aktiveringsindsats vil der blive set på, behovet for særlige initiativer overfor svagere ledige, og arbejdsformidlingens og kommunernes samspil for at få også denne gruppe i beskæftigelse.

Spm. nr. S 1472

Til miljø- og energiministeren (13/2 98) af:

Jens Vibjerg (V):

»Finder ministeren det i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1263 tilfredsstillende, at ministeriet slet ikke har overblik over forbruget af kemiske stoffer, og hvornår agter ministeren i benægtende fald at få udarbejdet en opgørelse?«

Svar (4/3 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Miljøstyrelsen udsendte i 1996 et debatoplæg »Status og perspektiver for kemikalieområdet«, som indeholder en gennemgang af problemerne på kemikalieområdet.

Som det også fremgår af denne rapport, er problemerne med kemiske stoffer væsentlige, ikke mindst fordi der findes en række kemiske stoffer, hvis anvendelse og effekter er dårligt belyste. Som jeg også tidligere har tilkendegivet, ser regeringen på disse problemer med den største alvor. Bl.a. derfor sendte jeg den 23. maj 1997 en redegørelse til Folketinget for fremtidige initiativer på kemikalieområdet.

Af væsentlige indsatsområder pegede jeg i denne redegørelse bl.a. på,

- at der skal udsendes en officiel udgave af Listen over uønskede stoffer,
- at der skal gennemføres begrænsningsinitiativer overfor bl.a. en række prioriterede stoffer på denne liste og
- at der skal arbejdes aktivt for at få mere gang i EU-samarbejdet på kemikalieområdet.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at det ikke er min opfattelse, at et tal for det samlede forbrug af kemiske stoffer i Danmark i sig selv er egnet til at udtrykke, hvilke problemer anvendelsen af kemiske stoffer indebærer. Hvis man f.eks. ser på anvendelsen af kemiske stoffer i produkter, er det vigtigt at have for øje, at kemiske produkter for en stor del indeholder

stoffer – f.eks. vand – som er uproblematisk for såvel menneskelig sundhed som miljø. En samlet opgørelse af det totale forbrug af kemiske stoffer vil således indeholde såvel problematiske som uproblematisk stoffer og vil dermed ikke være særligt sigende.

Efter min opfattelse er det derfor langt mere hensigtsmæssigt at identificere kemiske stoffer, der er problematiske, og derefter koncentrere kræfterne om at skaffe oplysninger om disse stoffers farlighed, anvendelse, bortskaffelse og mængder. En sådan prioritering af indsatsen giver bedre muligheder for at differentiere indsatsen efter forskellige stoffers farlighed og anvendelse, som det f.eks. også sker i dag, hvor der på bekæmpelsesmiddelområdet findes en godkendelsesordning, mens industrikemikalier væsentligst er reguleret af reglerne om klassificering og mærkning samt regler om anvendelsesbegrænsning.

Endelig skal det bemærkes, at oplysningerne – i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1263 – om, at det samlede forbrug af kemiske produkter antages at være i størrelsesordenen 8 mio. tons, er oplysninger, som Danmark kun har takket være kravet om, at visse kemiske produkter skal indberettes til Produktregisteret. Kun ganske få lande har et lignende system, og derfor er det i en europæisk sammenhæng enestående, at der i Danmark findes så – trods alt – detaljerede oplysninger om forbruget af kemiske stoffer.

Spm. nr. S 1473

Til miljø- og energiministeren (13/2 98) af:

Jens Vibjerg (V):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1263 vurdere, hvor store mængder af det samlede kemikalieforbrug eller dets nedbrydningsprodukter, der ender i vandmiljøet, i spildevandsslammet eller i naturen i øvrigt?«

Svar (4/3 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

For så vidt angår vandmiljøet og spildevandsslammet kan jeg oplyse, at der i Miljøstyrelsens redegørelse nr. 2/1994 »Vandmiljø '94« findes en opgørelse af den samlede udledning i afløb